

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2021. július 14.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az Ø európai uniós ábrás védjegy bejelentése –
φ korábbi nemzetközi ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség –
A megjelölések hasonlósága – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-399/20. sz. ügyben,

a **Cole Haan LLC** (székhelye: Greenland, New Hampshire [Egyesült Államok], képviseli: G. Vos ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: T. Frydendahl és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Samsøe & Samsøe Holding A/S** (székhelye: Koppenhága [Dánia], képviseli: C. Jardorf ügyvéd),

az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Samsøe & Samsøe Holding és a Cole Haan közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2020. április 15-én hozott határozata (R 1375/2019-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Spielmann elnök (előadó), U. Öberg és R. Mastroianni bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. június 26-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2020. december 7-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2020. november 19-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – a Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítélet¹

A jogvita előzményei

- 1 2017. november 1-jén a felperes Cole Haan LLC az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 18. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az egyes osztályok vonatkozásában az alábbi leírásnak felelnek meg:
  - 18. osztály: „Irártárcák, levéltárcák, bőrröndök, utazóládák, hátizsákok, bőrtáskák, kézitáskák, poggyászok, bevásárlótáskák bőrből, kulcstartó tárcák bőrből, névjegykártya-tárcák, hitelkártya-tárcák (levéltárcák), válltáskák, poggyászok, kistáskák, bármilyen célú atlétikai táskák, sporttáskák, strandtáskák, válltáskák; levéltárcák; esernyők”;
  - 25. osztály: „Női, férfi és gyermekruházat; farmerek, boxeralsók, alsóruházat, ingek, pólók, felsőruházat, ujjatlan pulóverek, szoknyák, zoknik, dzsekik, kabátok, rövidnadrágok, ingblúzok, pulóverek, mellények, ruhák, kendők, kesztyűk, sálak, kezeslábas-nadrágok, köpenyek és pelerinek, esővédő ruházat, síruhák, fürdőruhák, úszódresszek, fehérneműk, atlétatrikók, harisnyaárúk, kötöttárúk; nyakkendők; lábbelik; magas szárú lábbelik, cipők, vászon sportcipők, bakancsok, szandálok, papucsok; kalapárúk, sapkák, kalapok”.
- 4 2018. február 23-án a beavatkozó fél, a Samsøe & Samsøe Holding A/S, a 2017/1001 rendelet 46. cikke alapján felszólalt a bejelentett védjegy fenti 3. pontban foglalt áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

¹ A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

- 5 A felszólalás többek között az alábbi, 2013. november 22-én 1193789. számon lajstromozott, az Európai Uniót megjelölő nemzetközi ábrás védjegyen alapult:

- 6 A korábbi védjegyet többek között a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozták, amelyek az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:
- 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök, szőrmék; táskák, poggyászok, utazóládák és utazótáskák; esernyők és napernyők”;
  - 25. osztály: „Ruhaneműk, lábbelik é kalapárúk”.
- 7 A felszólalás alátámasztására hivatkozott jogalap a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt.
- 8 2019. április 29-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak, és a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását a fenti 3. pontban említett valamennyi áru vonatkozásában.
- 9 A felperes a felszólalási osztály határozata ellen fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján.

[omissis]

A felek kérelmei

- 11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az EUIPO-t kötelezze a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére;
  - a beavatkozó felet kötelezze a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 12 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 13 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

[omissis]

- 18 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az érintett termékek átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő. Szintén tekintettel kell lenni azon tényre, hogy az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások kategóriájától függően változhat. (lásd: 2007. február 13-i Mundipharma kontra OHIM ítélet – Altana Pharma [RESPICUR], T-256/04, EU:T:2007:46, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 A jelen ügyben a felperes nem vitatja azon közönség meghatározásának megalapozottságát, amely közönség tekintetében a fellebbezési tanács az összetévesztés veszélyének fennállását értékelte, tudniillik a francia nyelvű vásárlóközönséget, amely nem ismeri sem a dán, sem a bolgár, sem a görög nyelvet, és átlagos figyelmi szintet tanúsít.
- 20 A felperes nem vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását sem, amely szerint a szóban forgó áruk azonosak vagy hasonlóak.

[omissis]

- 22 Emlékeztetni kell arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns elemeik figyelembevételével. A védjegyeknek a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az átlagfogyasztó által történő észlelése döntő szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit (lásd: 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A felek között nem vitatott, hogy a bejelentett védjegy a dán nyelvben használt ábécé részét képező „Ø” betűnek az ábrázolása, míg a korábbi védjegy a cirill ábécé részét képező „Ф” vagy „φ” görög betű ábrázolása, amelyet többek között a bolgár nyelvben is használnak.

[omissis]

- 25 A felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az tévesen állapította meg, hogy az ütköző megjelölések mindegyike egy függőleges vonallal elmetezett körből áll, jöllehet a bejelentett védjegyben szereplő kört elmetező vonal átlós. Ezenkívül azt állítja, hogy a korábbi védjegyben a kört elmetező vonal hosszabban megy túl a körön, mint a bejelentett védjegyben, és ezt a fellebbezési tanács nem vette figyelembe.

[omissis]

- 30 Egyébiránt, ellentétben azzal, amit a felperes állít, a fenti 23. pontból az következik, hogy a fellebbezési tanács figyelembe vette az abból eredő vizuális különbséget, hogy a korábbi védjegyben a kört elmetező vonal nagyobb hosszúságon haladta meg ezt a kört, mint a bejelentett védjegyben.

- 31 A fogyasztóknak a bizonyos, vizuális hasonlóságokat mutató betűk vagy szimbólumok megkülönböztetésére vonatkozó képességével kapcsolatban a felperes által tett állításokat illetően meg kell állapítani, hogy azok az érintett fogyasztók által beszélt nyelvben vagy nyelvekben megtalálható betűkre vagy szimbólumokra vonatkoznak, vagyis a jelen ügyben a francia nyelvű fogyasztókra, akik nem beszélnek sem a dán, sem a bolgár, sem a görög nyelvet.
- 32 Márpedig a „Ø”, „Φ” és „φ” betűk egyike sem található meg az érintett vásárlóközönség által beszélt francia nyelvben.

[omissis]

- 34 Végül azt is meg kell állapítani, hogy a felperes azon állítása, miszerint az ütköző megjelölések vizuális szempontból különbözőek, a fenti 28., illetve 29. pontban elutasított érvek következménye, és szintén nincs alátámasztva. Ennélfogva az nem alkalmas a fellebbezési tanács azon következtetésének megkérdőjelezésére, amely szerint az ütköző megjelölések vizuális szempontból nagy fokú hasonlóságot mutatnak, és ezért azt el kell utasítani.
- 35 Ehhez hasonlóan a fellebbezési tanács értékelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy az ütköző megjelölések vizuális szempontból nagy fokú hasonlóságot mutatnak.
- 36 Az ütköző megjelölések hangzásbeli összehasonlítását illetően a fellebbezési tanács úgy találta, hogy e szempontból nem összehasonlíthatók, mivel e megjelölések egyikének sem hordoz jelentést a francia nyelvű vásárlóközönség többsége számára, így azokat nem ejtik ki. Hozzátette, hogy ha azokat külső megjelenésük leírásával kellene kiejteni, mindkét ütköző megjelölést „kettészelt körként” ejtenék ki, és így ebben az esetben hangzásukat tekintve azonosak lennének.
- 37 A felperes kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács úgy találta, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli aspektusa nem befolyásolja az e megjelölések közötti hasonlóság értékelését. Az említett tanács különösen azt állapította meg tévesen, hogy a francia nyelvű vásárlóközönségnek egyáltalán nem ismeri a dán, a bolgár és a görög nyelvet. A fogyasztók, még ha nem is értik az említett nyelveket, tudatában lehetnek annak egyrészt, hogy a bejelentett védjegy a „skandináv nyelveken” jelentéssel bír, hogy a dán ábécé egyik betűjét ábrázolja, valamint hogy e nyelven „szigetet” jelent, másrészt pedig, hogy a korábbi védjegy a görög és a bolgár ábécék egyik betűjét ábrázolja. Ezen állítások alátámasztására a felperes úgy érvel, hogy a beavatkozó fél a nevében használja az „ø” betűt annak érdekében, hogy kiemelje skandináv mivoltát, és egy franciaországi üzlet tulajdonosa, ami azt mutatja, hogy a francia nyelvű fogyasztók értik az „ø” betű skandináv, sőt dán eredetét. Márpedig az ütköző megjelölések által ábrázolt betűket a saját nyelvükön különbözőképpen ejtik ki, így az említett megjelölések hangzásbeli szempontból nem mutatnak hasonlóságot.
- 38 Amint az a fenti 22. és 31. pontból kitűnik, az „Ø”, „Φ” és „φ” betűket nem használja az érintett vásárlóközönség által beszélt francia nyelv, így e közönség nézőpontjából azok idegen nyelvekhez tartoznak.
- 39 Emlékeztetni kell márpedig arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint nem lehet általánosságban feltételezni valamely idegen nyelv ismeretét (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 13-i Inditex kontra OHIM – Marín Díaz de Cerio [OFTEN] ítélet, T-292/08, EU:T:2010:399, 83. pont).

- 40 E tekintetben meg kell állapítani, hogy főszabály szerint az ábécé betűinek idegen nyelven történő helyes kiejtése, valamint az ábécé ilyen nyelvre jellemző betűjének ismerete e nyelv ismeretének körébe tartozik, és ennél fogva nem vélelmezhető.
- 41 A valamely idegen nyelvhez tartozó szó érintett közönség általi kiejtését illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy egy ilyen szónak az átlagos fogyasztó által az anyanyelvén történő kiejtése nehezen határozható meg bizonyossággal. Először is nem biztos, hogy felismerik e szót mint idegent. Másodszor, még ha fel is ismerik az érintett szó idegen eredetét, annak kiejtése nem szükségszerűen egyezik az eredeti nyelv szerinti kiejtéssel. Az eredeti nyelv szerinti helyes kiejtés ugyanis nemcsak e kiejtés ismeretét feltételezi, hanem az érintett szót megfelelő hangsúllyal történő kiejtésére való képességet is. Harmadszor, az összetéveszthetőség értékelése keretében azt is meg kell állapítani, hogy az érintett vásárlóközönség nagyobb része rendelkezik-e ilyen képességgel (lásd ebben az értelemben: 2005. február 1-jei SPAG kontra OHIM – Dann et Backer [HOOLIGAN] ítélet, T-57/03, EU:T:2005:29, 58. pont).
- 42 E megállapítások az érintett vásárlóközönség által értett nyelveken nem létező betűk kiejtését illetően is relevánsak.
- 43 A jelen ügyben a felperes elismeri, hogy „valószínűleg igaz”, hogy a fellebbezési tanács által meghatározott érintett vásárlóközönség nem érti sem a dán, sem a bolgár, sem a görög nyelvet. A felperes azonban nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely alkalmas lenne annak bizonyítására, hogy az említett vásárlóközönség az ütköző megjelöléseket egyáltalán kiejtené, és különösen miként ejtené ki.
- 44 Következésképpen el kell utasítani a felperes azon érvét, amely az ütköző megjelöléseknek a sem a bolgár, sem a dán, sem a görög nyelvet nem ismerő érintett közönség általi eltérő kiejtésével kapcsolatos.
- 45 El kell utasítani a felperes azon érvét is, amely szerint az érintett vásárlóközönség egyrészt a bejelentett védjegyben szereplő betűt úgy azonosítaná, mint a dán ábécé egy betűjét, e nyelven „szigetet” jelentőt, és a „skandináv nyelveken” jelentéssel bírót, másrészt pedig a korábbi védjegyet úgy azonosítaná, mint a görög és a bolgár nyelvben használt betűt. Ezen érv ugyanis az ütköző megjelölések között fogalmi téren fennálló különbség bizonyítására irányul, azonban nem releváns az említett megjelölések hangzásbeli összehasonlítása szempontjából.
- 46 Következésképpen a fellebbezési tanács értékelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy az érintett vásárlóközönség észlelésére tekintettel az ütköző megjelölések hangzásbeli összehasonlítása nem lehetséges.
- 47 Az ütköző megjelölések fogalmi összehasonlítását illetően a felperes vitatja a fellebbezési tanács azon következtetését, miszerint az ilyen összehasonlítás nem lehetséges. E tekintetben a fenti 44. pontban felidézett érvből azt a következtetést vonja le, hogy az érintett vásárlóközönség az ütköző megjelöléseket két különböző nyelvből származó betűként fogja fel. Hozzáteszi, hogy a bejelentett védjegyben szereplő „Ø” betűnek az uniós fogyasztók összessége által ismert más jelentése is van. Egyrészt ugyanis e betű érthető úgy, mint amely a matematikában a 0 számjegyet jelöli. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az „Ø” betűt üzleti stratégiája keretében, illetve más olyan védjegyekben használja, amelyeknek ő a jogosultja, mint például a ZERØGRAND, ØRIGINALGRAND, a GRANDPRØ és a GRAND.ØS, mind az „o” betű, mind pedig a 0 szám helyettesítésére. Márpedig az „Ø” betűt nem használná ily módon, ha úgy találná, hogy az érintett vásárlóközönség nem képes azt az „o” betű vagy a 0 számjegy helyettesítőjeként felismerni.

Másrészt e betű érthető úgy, mint egy tárgy átmérőjét jelölő szimbólum. Ezen állítás alátámasztására a felperes egy bútorgyártó katalógusának kivonatairól készült képernyőképet mutatott be, amely katalógust évente több mint 200 millió példány adnak ki, és amely számos példát mutat az „Ø” betű adott tárgy átmérőjének jelölésére történő használatára. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az ütköző megjelölések fogalmi szempontból eltérők.

- 48 A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a francia nyelvű vásárlóközönség többsége számára – amely közönség sem a bolgár, sem a dán, sem a görög nyelvet nem érti – a korábbi megjelölésnek nincs jelentése, amiből azt a következtetést vonta le, hogy az ütköző megjelölések fogalmi összehasonlítása egyáltalán nem lehetséges. Hozzátette, hogy nincs jelentősége annak, hogy e vásárlóközönség egy része az ütköző megjelöléseket a dán, bolgár vagy görög ábécéből származó betűkként észleli, valamint hogy a bejelentett védjegyet a francia nyelvű közönség többsége nem a „nulla” matematikai szimbólumaként, illetve egy tárgy átmérőjét jelölő szimbólumként észleli.
- 49 Amint az a fenti 39. pontban megállapítást nyert, nem vélelmezhető egy idegen nyelv ábécéjében szereplő adott betű létezésének ismerete.
- 50 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek alkalmasak lennének annak alátámasztására, hogy a francia nyelvű vásárlóközönség, amely sem a dán, sem a bolgár, sem a görög nyelvet nem ismeri, egyfelől a bejelentett védjegyet a dán nyelvben használt betű ábrázolásaként, másfelől a korábbi védjegyet a görög és a bolgár nyelvben használt betű ábrázolásaként észlelné. E tekintetben a beavatkozó fél nevének helyesírására és e névnek egy franciaországi üzlet cégjelzéseként való használatára alapított körülmény nem bizonyítja az „Ø” betű felperes által állított észlelését. Mindent összevetve meg kell állapítani, hogy – amint arra az EUIPO helyesen rámutat – az említett használatra vonatkozó állítást egy internetes oldal képernyőképe támasztaná alá, amely a keresetlevél A.5. mellékletét képezi, és amelyet a felperes első alkalommal a Törvényszék előtt terjesztett elő. Márpedig az ilyen bizonyítékot mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy szükség lenne annak vizsgálatára (lásd: 2009. május 14-i Fiorucci kontra OHIM – Edwin [ELIO FIORUCCI] ítélet, T-165/06, EU:T:2009:157, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Ezenkívül a felperes azt sem bizonyította, hogy az érintett vásárlóközönség értené, hogy a bejelentett védjegy dánul „szigetet” jelent.
- 52 E vásárlóközönségnek azon feltételezett észlelését illetően, miszerint az „Ø” betű a matematikában a „0” számjegyet jelöli, meg kell állapítani, hogy e feltételezést csupán a felperes azon állításai támasztják alá, amelyek e betűnek azon védjegyekben való használatára vonatkoznak, amelyeknek ő a jogosultja. Márpedig, mivel ezek az állítások nem az „Ø” betűre magára vonatkoznak, még akkor sem relevánsak e betű vásárlóközönség számára fennálló jelentésének megállapítása szempontjából, ha e használat bizonyítást nyer.
- 53 Az „Ø” betűnek az érintett vásárlóközönség általi azon feltételezett észlelését illetően, miszerint az valamely tárgy átmérőjét jelöli, meg kell állapítani, hogy ezt az állítást, amint arra az EUIPO helyesen rámutat, a jelen kereset keretében kizárólag az első alkalommal a Törvényszék előtt benyújtott bizonyítékok, nevezetesen a keresetlevél A.7., A.8. és A.9. melléklete támasztják alá. Márpedig a fenti 50. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen bizonyítékok elfogadhatatlanok.

[omissis]

A költségekről

[omissis]

- 63 Mivel a beavatkozó fél nem kérte, hogy a felperest kötelezzék a költségek viselésére, az eljárási szabályzat 138. cikke (3) bekezdésének megfelelően maga viseli saját költségeit.
- 64 A felperes arra irányuló kérelmét illetően, hogy a Törvényszék kötelezze a beavatkozó felet a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére, elegendő megállapítani, hogy mivel a jelen ítélet elutasítja a megtámadott határozattal szembeni keresetet, ez utóbbi határozat rendelkező részének 2. pontja az, amely továbbra is irányadó az EUIPO előtti felszólalási eljárásban és fellebbezési eljárásban felmerült költségek tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2017. október 19-i Aldi kontra EUIPO – Sky [SKYLITe] ítélet, T-736/15, nem tették közzé, EU:T:2017:729, 131. pont).

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a Cole Haan LLC-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **A Samsøe & Samsøe Holding A/S maga viseli saját költségeit.**

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. július 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások